

ROZGRANICZAĆ (4) *vb impf*

o oraz pierwsze a jasne.

praes 1 sg rozgraniczãm (1). ◊ 3 sg rozgraniczã (1). ◊ 1 pl rozgraniczãmy (1). ◊ 3 pl rozgraniczają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozgraniczyć.

Rozdzielać; disterminare Mącz, JanStat, Cn; cernere, discernere, discludere, discriminare, dissaepire, dividere, limitare Cn (4) :

Przen [kogo] (1) :

Szereg: »rozgraniczać i rozłączać« (1): [Gribaldus] Vczynił tedy sobie trzech Bogów: [...] wołał y vczyl: Trzey łą/ trzey łą/ nie ieden ielt: trzech wyznawamy/ nie iedného: y przeto rozgraniczamy ie/ y rozłączamy BiałKat 111.

a. *Wyznaczać granice między posiadłościami (2) : Distermino, Rozgraniczam/ rozłipuyę gránice. Mącz 450c; SVspensio iniuriae et causae ad determinationem granicierum: Bo piérwéy rozgraniczaią/ tólz dopiéro o krzywdę pozywaią SarnStat 1304.*

b. *Stanować granicę między posiadłościami [co i co] (1) : vftáwiamy/ áby gdy rzéká iáka náłzá [lege: nasze]/ y tychże poddánych náłzych máiętności rozgranicza/ które téy rzéki brzegów z obu ftron łą przyleglé: [...] tedy [...] SarnStat 682.*

Formacje współrdzenne cf GRANICZYĆ.

Cf [ROZGRANICZAJĄCY]